

نظریه گذار تمدنی به مثابه راهبردی برای تحقق تمدن نوین اسلامی

با تأکید بر بیداری اسلامی

هادی عبدالملکی^۱

دانش آموخته رشته آینده پژوهی دانشگاه عالی دفاع ملی

قدیر نظامی پور^۲

استادیار دانشگاه عالی دفاع ملی

طaha عشايري^۳

دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه کاشان

چکیده

تمدن محصول باورها، نگرش‌ها، احساسات و رفتارهای انسان و ترکیبی از عوامل سخت افزاری و نرم افزاری است، مطابق رویکرد تحلیل لایه‌ای علت‌ها آشکارترین وجوده تمدن رفتارها و نمادهایی هستند که توسط نهادها و ساختارهای برآمده از جهانبینی‌ها و یا جهان‌نگری‌ها پشتیبانی می‌شوند، علاوه براین در لایه‌های زیرین تمدن، استعاره‌ها و اسطوره‌ها مقوم کنش‌ها و کنشگران حوزه تمدن با چارچوب‌های شناختی - هنجاری متعهد به نگه‌داری تمدن قرار دارند که محرك نگرش‌ها و رفتارهای تمدن‌ساز است. تمدن نوین اسلامی به عنوان نوع خاصی از تمدن‌گرایی علیرغم وجوده اشتراک با سایر تمدن‌ها در عناصر مادی، در مولفه‌های نرم افزاری و معنوی تفاوت آشکاری با سایر تمدن‌ها دارد و دارای ویژگی‌های اختصاصی و منحصر به‌فرد است. بنابراین تحقیق آن مستلزم گذار تمدنی (گذر از تمدن مختلط، متقاض کنونی) و تمرکز بر مولفه‌های تمدن‌ساز در قواره جهانبینی و جهان‌نگری اسلامی و مسلمانی است. این مقاله با هدف تبیین ابعاد و مولفه‌های تمدن-ساز در افق تمدن نوین اسلامی با تأکید بر مراحل پنجمگانه تمدن‌سازی در دیدگاه‌های مقام معظم رهبری و با روش ترکیبی؛ تحلیل گفتمان و تحلیل لایه‌ای علت‌ها (CLA) انجام شده است.

نتایج این بررسی نشان داد؛ تمدن‌های کنونی اسیر نگاه تک بعدی و سطحی به انسان و جهان هستند لذا گذر از وضعیت کنونی مستلزم نگاه تمدنی به جهان و توجه به دوگانه‌های مختلف وجود انسان و تعادل در زیست‌مادی و معنوی او است. در این مقاله مولفه‌های تمدن‌ساز در قالب "نظریه گذار تمدنی" در سه سطح ۱.لایه‌های آشکار، ۲.لایه‌های کمتر آشکار و ۳.لایه‌های پنهان تمدن، تحلیل و بررسی شده است.

تحقیق در جمیع بندی بر این باور است بر اساس دیدگاه مقام معظم رهبری ترکیب موزون و انباشتگی درونی لایه‌های تمدن با راهبرد بیداری اسلامی - ایرانی با عنوان (ترکیب خوب‌ولا و خوب‌ولا) امکان تحقق تمدن نوین اسلامی در قواره ایرانی را فراهم می‌نماید.

وازگان کلیدی: تمدن، تمدن نوین اسلامی، مولفه‌های تمدن‌ساز، بیداری اسلامی

مقدمه

تمدن در زبان انگلیسی "سيوييليزيشن" civilization و در عربی حضاره خوانده می‌شود و در لغت به معنای شهرنشینی و از ریشه مدنیه و مدنیت گرفته شده است، به عبارت دیگر متخلق شدن به شهرنشینی یا خوی و خصلت شهرنشینی به خود گرفتن می‌باشد (بورلو، ۱۳۸۶). در فرهنگ فارسی، تمدن به مفهوم شهرنشینی، اخلاق و آداب شهریان خوگرفتن و نیز همکاری افراد یک جامعه در امور اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی آمده است (معین، ۱۳۹۰). همچنین در فرهنگ دهخدا تمدن به معنی شهرنشینی آمده است (دهخدا، ۱۳۷۷، ص ۶۱۰۹).

تمدن تبلوری از هستی‌شناسی و راوی فرهنگ یک جامعه است که از مرزهای ملی آن فراتر رفته و از تاریخ آن عبور کرده است (پهلوان، ۱۳۸۸، ص ۳۷۰). به اعتقاد جامعه شناسان تمدن‌ها دارای وجود و ویژگی‌های مشترکی هستند، از جمله اینکه:

۱. همه تمدن‌ها دارای قوانین و مقررات هستند.
۲. همه تمدن‌ها دارای نوعی حکومت یا نظام سیاسی هستند.
۳. همه تمدن‌ها دارای نوعی خط و زبان نوشتاری اختصاصی هستند.
۴. همه تمدن‌ها دارای شکل‌هایی از هنر و فعالیت‌های هنری هستند.
۵. همه تمدن‌ها دارای شیوه‌های آموزشی خاص برای انتقال دستاوردهای خود به نسل جدید هستند. (برگرفته از روح الامینی، ۱۳۶۵)

علاوه بر این، ویژگی‌های زیر را نیز می‌توان به موارد فوق افزود:

۱. همه تمدن‌ها دارای فلسفه و پارادایم فکری خاص هستند.
۲. همه تمدن‌ها دارای ابعاد سخت افزاری و نرم افزاری هستند.
۳. همه تمدن‌ها دارای افق دور دست و آینده‌ای آرمانی هستند.

تمدن مجموعه‌ای از دستاوردهای سخت افزاری و نرم افزاری است، بُعد سخت افزاری تنها بُعد هر تمدن را تشکیل نمی‌دهد بلکه نرم افزار سخن اصلی را می‌زند و اگر سخت

افزار قابل رؤیت است، نرم افزار ریشه در تفکر و فلسفه دارد (خسروپناه، ۱۳۹۶، ص ۳۷)

تعابیر متفاوتی در رابطه با تمدن وجود دارد، گروهی صرفا با نگاه مادی برای تمدن سه مرحله زایش، بلوغ و فروپاشی قائل هستند. برهمین قائله اعتقاد بر این است که در طول

تاریخ، تمدن‌های زیادی ظهر کرده و بعد از مدتی از بین رفته و جای خود را به تمدن‌های نوظهور داده‌اند. رجوع به ماهیت تمدن‌ها نشان می‌دهد اگر تمدن را با روح غیر مادی آن یعنی حوزه نفوذ فکری و فرهنگی ارزیابی نماییم، می‌توان گفت در طول تاریخ این تمدن‌ها بوده‌اند که زوال پیدا کرده‌اند بلکه کنشگران و فعالان تمدن جابجا و تغییر کرده‌اند، تنوع و تعدد تمدن‌ها نیز از این موضوع ناشی می‌شود. بر همین اساس درکلان تاریخ شری و کالبدشکافی تمدن‌ها، با دو نوع تمدن مواجه هستیم که عبارتند از:

۱. تمدن‌های مبتنی بر عقل و تجربه بشری

۲. تمدن مبتنی بر فطرت و هدایت الهی

این دو نوع تمدن اگرچه در ابعاد و سطوح دارای تفاوت‌های آشکاری هستند اما وجه مشترک آن‌ها این است که کنشگر اصلی هر دو تمدن، "انسان" است. انسان در منطق اولی مطابق رویکرد فلاسفه‌ای چون نیچه "انسان رها شده به حال خود" است که محکوم به آزمایش و تجربه بر اساس هدایت درونی و عقل است. درحالی که در منطق دومی علاوه بر هدایت درونی (فطرت و عقل) انسان به وسیله نبی و ولی الهی هدایت می‌شود و تحت تعالیم و آموزه‌های الهی قرار می‌گیرد، و در رویکرد تمدن نوین اسلامی با معیار تطبیق آموزه‌های دینی با تحولات زمان، در قالب نظریه ولایت و رهبری شأن بالایی دارد.

نوع اولی تمدن نگاه تک بُعدی به انسان دارد و انسان را بیشتر موجود مادی می‌بیند و این باور وجود دارد که غراییز و جنبه مادی وجود انسان باید در تجربه و پیشرفت زندگی اجتماعی تحت کنترل قواعد و قوانین اجتماعی توسط خود انسان و یا با اجماع جمیع صورت بگیرد و یا تلطیف شود. درحالی که نوع دومی انسان را موجودی چند بُعدی می‌داند و قائل به تعادل ابعاد مادی و معنوی وجود انسان است.

مقاله حاضر ناظر به این مسئله است که تمدن به ارث رسیده به جوامع اسلامی تلفیقی از دستاوردهای تمدن اسلامی و تمدن غرب است که مجموعه‌ای از مسائل و مشکلات لایحل را در حوزه‌های فکری، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی به دنبال داشته و دارد، لذا در فهم تلاش‌های متفکران و فعالان حوزه تمدن اسلامی برای بروز رفت از این وضعیت با سه رویکرد حل مسئله مواجه هستیم که عبارتند از: گروه اول؛ رویکرد سنت گرایی اسلامی که علاوه بر ضدیت تمام با غرب و همچنین مقاومت در برابر هرگونه قرائت مدرن

و نواز اسلام، خواهان بازگشت به سنت و تمدن صدر اسلام و سلف صالح هستند، گروه دوم؛ گروهی هستند که شیفته تمدن غرب شده و تنها راه پیشرفت و تمدن را الگو برداری بی چون و چرا از تمدن غرب می‌دانند و گروه سوم اگرچه انتقاد شدیدی بر مبانی و محتوای تمدن غرب وارد می‌کنند، اما خواهان استفاده از تجارت و دست آوردهای مفید غرب به عنوان میراث بشری هستند و در عین حال در صدد قرائت مدرن از اسلام و خصوصاً اسلام سیاسی در تشکیل حکومت و تمدن‌سازی هستند. این رویکردهای سه گانه موجب جهت-گیری‌های متفاوتی در تبیین تحولات جوامع اسلامی شده است.

تحقیق حاضر ضمن بیان خلاصه‌ای از عوامل و مولفه‌های تمدن‌ساز و همچنین عوامل و دلایل افول تمدن‌های بشری، نظریه‌گذار تمدنی را به عنوان نظریه‌ای ناظر بر فرایند تمدن-سازی در جهان اسلام طرح کرده است، خصوصاً ضرورت گذراز مفهوم و قالب سنتی تمدن صدر اسلام و رسیدن به تمدن نوین اسلامی در قالب الگوی جهان‌نگری انقلاب اسلامی تبیین شده است.

روش‌شناسی

این تحقیق از منظر روشی با روش ترکیبی و استفاده از روش‌های مروری کتابخانه‌ای، تحلیل گفتمان و تحلیل لایه‌ای علل‌های سهیل عنایت‌الله انجام شده است.

۱. در روش مروری و کتابخانه‌ای ضمن مرور نظریه‌ها و رویکردهای شکل‌گیری و افول تمدن‌ها، عمده‌ترین علل رواج و افول تمدن‌های بشری از منظرهای مختلف تحلیل و بررسی شده است.

۲. در روش تحلیل گفتمان با مرور بیانات و دیدگاه‌های مقام معظم رهبری، مراحل شکل‌گیری و ایجاد تمدن نوین اسلامی و مولفه‌های تمدن‌ساز، مفاهیم و مضامین هم‌ارز و دال بر تحولات تمدن بشری و تمدن اسلامی- ایرانی شناسایی و در قالب گره‌گاه‌های اصلی و مولفه‌های (ویژگی‌های) تمدنی استخراج و دسته‌بندی شد.

۳. در تحلیل لایه‌ای نیز فهم شاخص‌های عینی و نمادهای تمدن نوین اسلامی در ارتباط با سازمان و نهادهای موثر بر شکل‌گیری نمادهای تمدنی و جهان‌نگری و استعاره‌های تمدن‌ساز مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است.

عوامل و مولفه‌های تمدن‌ساز در نظریه تمدن نوین اسلامی

آنچه تحت عنوان تمدن نوین اسلامی توسط مقام معظم رهبری(مدظله) طرح و نظریه پردازی شد، یک هدف کلان در افق انقلاب اسلامی است که در نهایت به تحقق "حیات طبیه اسلامی" به عنوان هدف نهایی انقلاب اسلامی منجر خواهد شد، انقلابی که اگرچه در لایه آشکار و لیتانی یک تحول اجتماعی و سیاسی به مانند بسیاری از انقلاب‌های دیگر بود. اما در اصل بر بنیان‌های نظری متفاوتی استوار بود، از جمله قرائت سیاسی از اسلام و شریعت، یعنی طرح اسلام ناب محمدی(ص) در مقابل اسلام تحجر و نفاق آمریکایی. در این قرائت نوین از نقش دین در تمدن‌سازی؛ تفکر علوی، روش عاشورایی، آرمان مهدویت و شایستگی ملت و تمدن ایرانی درگذر زمان در بستر ملت و سرزمین ایران ظرفیت و قابلیت بلوغ و باروری یافته است. این پیوند ایرانی- اسلامی با منطق "حسب ولا و حب ولا" جهان را مدت‌ها درسکوت برد و امروز نیز برخی ملت‌ها از رونق آن شاداب و امیدوارند و گروهی دیگر هراسان و ترسان. در واقع می‌توان گفت نظریه "تمدن نوین اسلامی" یک تولید ایرانی و نظریه‌ای بومی اسلامی در بستر و آگوش ایرانی است. گفتمان مقام معظم رهبری(مدظله) با عنوان "تمدن نوین اسلامی" و "الگوی اسلامی- ایرانی پیشرفت" نیز در تبیین این ضرورت و مبتنی بر "نظریه تمدنی اسلام" است که دارای سه بنیاد اساسی و یک وجه ممیزه خاص است:

۱. بنیاد فلسفی و عقلی؛ اینکه منطقاً و عقلاً در اسلام امکان ایجاد تمدن وجود دارد، و اسلام به دنبال تاسیس و تکامل تمدن است.
 ۲. بنیاد وحیانی؛ فلسفه خلقت انسان رسیدن به کمال و قرب الهی است و هدایت درونی و بیرونی الهی در ساخت تمدن و پیمون راه کمال، شامل حال نوع بشر شده است.
 ۳. بنیاد اجتماعی و سیاسی؛ اینکه افراد مؤمن و مسلمانان خصوصاً نسل جدید و انقلابی به دنبال ساخت تمدن دلخواه خود با آموزه‌های دینی و احیای شریعت اسلامی در مدل‌های توسعه و پیشرفت هستند.
 ۴. وجه ممیزه تمدن ایرانی عشق به اهل بیت(ع) و دوستی با دوستان اهل بیت(ع) و دشمنی با دشمنان اهل بیت(ع) است.
- مقام معظم رهبری در تبیین نقش نیروهای انقلابی در تمدن‌سازی می‌فرماید: "هدف پی-

ریزی یک تمدن است؛ یک حرکت عظیم است، برای این باید ارتش‌ما، سپاه‌ما، و دستگاه‌های ما، وزارت‌خانه‌های ما، نیروی انتظامی ما و غیره باید خودشان را آماده کنند، این تشکیلات بایستی با این ایده طراحی گردد".

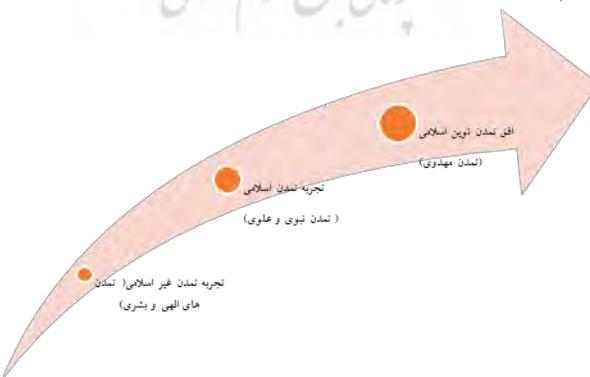
مطابق نظریه تحلیل لایه‌ای علت‌ها؛ این نظریه‌ی مقام معظم رهبری و تلاش‌های چندین ساله نظام اسلامی در فراهم‌سازی بسترها و مولفه‌های تمدن‌ساز، می‌توان گفت وجود آشکار و نمادهای تمدنی بر دستگاه‌ها، نهادها، ارکان و کارگزارن تمدن‌ساز در قالب نظام جمهوری اسلامی اتکاء دارد که بر جهان‌بینی اسلامی تجلی یافته در دو تجربه و اندیشه تمدنی (تمدن نبوی و تمدن علوی) استوار است. در لایه‌های زیرین این تمدن‌سازی استعاره‌ها و استوره‌های تمدن‌ساز در بافت اندیشه‌ی ایرانی از جمله حقیقت جویی، آرمانگرایی، عدالت طلبی و ظلم سنتیزی روح ایرانی مؤید ساخت تمدن نوین است. لذا در سرگذشت تمدن اسلامی در ایران مشاهده می‌شود که تفکر ایرانی همیشه در روند رشد تمدن اسلامی نوآوری و ابتکار عمل به خرج داده است، و بسیار جلوتر از جوامع و اقوام عرب داعیه تمدن‌سازی داشته است. صد البته ارتباطات و تعاملات با جهان غیرعرب نیز در قرائت جدید از اسلام (اسلام سیاسی و ولایی) نقش موثری داشته است.

از دیدگاه مقام معظم رهبری تمدن اسلامی به عنوان محصول جریان بیدارگری اسلامی و تعالیم انبیاء الهی و خصوصاً پیامبر عظیم الشان اسلام(ص) و ائمه اطهار(ع) مرهون نگاه جامع و چند بعدی به جهان و انسان است، که در هر زمانی از قابلیت و توان پاسخگویی به نیازهای نسل بشر برخوردار است.

رویکرد کلی این مقاله این است؛ برای تمدن‌سازی نمی‌توان صرفاً به گذراز لایه‌ای و یا مرحله از تمدن به لایه و مرحله جدید اکتفا کرد، تمدن‌سازی مستلزم گذارتمدنی است. بنابراین گذارتمدنی عبارت است از امکان و ظرفیت پذیرش تمدنی نوین با گذار از تعلقات تمدنی که در تطبیق با شرایط جدید، امکان پذیرش و همراهی ندارد و یا از مطلوبیتی برخوردار نیست. اصطلاحاً به سمت و سوی تمدنی باورپذیر رفت که از مطلوبیت و قطعیت بالایی برای نسل بشر و مسلمانان برخوردار است. این تمدن نمی‌تواند صرفاً بر سنت متکی باشد، بلکه باید بر قابلیت بروز کردن احکام دین و شریعت در بستر زمان باشد.

در سابقه تمدنی جهان اسلام علیرغم چالش‌ها و انحرافات کلی دو تجربه تمدنی مشاهده می‌شود؛ یکی تفکر و تجربه تمدن نبوی و یا مدینه‌النبی و دیگری تفکر و تجربه تمدن علوی. کلان روندهای تاریخ تمدن اسلامی نشان می‌دهد، بخشی از جهان اسلام با داعیه‌های سنت‌گرایی و تاکید بر اسلام خلیفه‌گری و سلطنتی صرفاً برای برخی آثار تمدنی صدر اسلام اعتبار قائل است. در حالی که در بخشی دیگر جهان اسلام که بر بنیاد تفکر علوی استوار گشته، تمدن اسلامی را محصور در مدینه‌النبی و تجارب تمدنی اولیه نمی‌بیند بلکه در پی جهانی‌سازی تمدن اسلامی بر اندیشه و چشم‌انداز مهدویت است. بر همین قاعده انقلاب اسلامی و ارکان و نهادهای جمهوری اسلامی به عنوان محصول اولیه جریان بیداری اسلامی بسترساز گذارتمدنی در فرایندهای راهبردی بیداری اسلامی در قواره جهانی است. مهمترین ویژگی جمهوری اسلامی در گذارتمدنی؛ تمایز بخشی و تشابه‌سازی مولفه‌های تمدن ساز است. تمدن در این نگاه با تاکید بر مردم سالاری امام محور شکل می‌گیرد و در عصر غیب امام معصوم، نظریه ولایت فقیه به عنوان سبک و شیوه اداره تمدن نقش بی‌بدیل دارد.

این سبک از تمدن‌سازی به جای تاکید بر ابعاد سخت افزاری تمدن، بر تاثیر مولفه‌های نرم افزاری در تمدن‌سازی پاییند است، بر این قاعده اصلی که "زمین خدا هیچگاه بدون ولی نمی‌ماند"، در کانون نرم افزاری این اندیشه تمدنی؛ مقصومیت محوری اولیه و ولایت محوری متأخر قرار دارد که در برساخت تمدن به مفهوم عام و تمدن نوین اسلامی به مفهوم خاص دلالت دارد، برخی مولفه‌های نرم افزاری تمدن‌ساز عبارتند از:

فلسفه و فرهنگ

هر تمدنی بر فلسفه و فرهنگ مشخص استوار است، ایجاد، حفظ و گسترش هر تمدنی وابسته به بُعد فکری و اندیشه گانی است، بقای هر تمدنی و نیز نفوذ و گسترش آن درجهان وابسته به جریان مولد فکری فلسفی و علمی است.

بین هر تمدن و فرهنگی رابطه‌ای وجود دارد، هرچه فرهنگ عالیتر، معنوی‌تر، دینی - تربیاشد، تمدن درختان‌تر، عمیق‌تر و انسانس‌تر خواهد بود) (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۶، ص ۷)

حکمت نظری همان جهان‌بینی است که با آن دنیا را تعقلی و استدلالی می‌شناسیم،... حکت عملی سه بخش مهم بنام اخلاق، خانواده و سیاست دارد. زندگی مردم را سیاست اداره می‌کند سیاست همین رفتار عمومی حکومت‌ها با مردم و مردم با حکومت‌ها است. بین فلسفه و مادر آن یعنی دین شباهت بسیار است (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۶، ص ۷)

نقش فلسفه در تمدن‌سازی همان جهان‌بینی و نگاه به جهان، هستی ماهیت وجودی انسان و ظرفیت‌های او برای بکارگیری نیروها و توان علیٰ موجود در جهان و انسان در تمدن‌سازی است. در واقع فلسفه ارتباط انسان را با عالم هستی برقرار می‌کند و از این طریق اعتبار دامنه‌ی شناخت و شیوه‌های بهره‌گیری از توان بالقوه و بالفعل انسان در ساخت تمدن از نظر عقلی و استدلالی توجیه می‌کند.

همه تمدن‌های بزرگ دنیا (یونان، ایران و بین‌النهرین) دارای آموزه‌های فلسفی بوده‌اند و تمدن بدون آموزه‌های فلسفی وجود خارجی نداشته است، فلسفه مدلی از عقلانیت ارائه می‌دهد که بر اساس آن معرفت، دانش و صنعت آن تمدن ساخته می‌شود (خسرو پناه، ۱۳۹۶، ص ۳۷-۳۸)

فلسفه‌ای تمدن‌ساز است که بتواند بُعد سخت افزاری و نرم افزار تمدن را تولید و هدایت کند، اگر از تمدن اسلامی نیز صحبت می‌کنیم، باید فلسفه‌ای باشد که ظرفیت تولید علم

مورد نیاز را داشته باشد(خسروپناه، ۱۳۹۶، ص ۳۸)

الرامات ساخت تمدن:

۱. تفکر، ایده‌پردازی، نظریه‌سازی و نظام معرفتی.
۲. تولید علم، دانش و فناوری.
۳. پژوهش نیروی انسانی و کارگزاران.
۴. نهادسازی و نظام سازی.
۵. سبک زندگی و خلق و خوی اجتماعی و فعالیت‌های هدفمند.

علم

علم به عنوان اندوخته و گنجینه دست‌آوردهای معرفتی، نظری و پارادایمی جوامع در مسئله شناسی، روش شناسی و راهبردهای بروزن رفت در دست یابی اهداف تمدنی، نقش اساسی در تمدن پروری و تمدن‌داری دارد. علم حتی در شکل تجربی و حسی آن ابزاری در اختیار مدعیان تمدنی است و بر اساس دیدگاه مقام معظم رهبری "دنیای غرب با علم توانست به ثروت و قدرت دست یابد اما چون ایمان و ظرفیت نداشتند، علمشان به ظلم و استکبار منتهی شد(آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۶/۱۰/۲۶)

همچنین مقام معظم رهبری با تاکید بر جایگاه علم در تمدن‌سازی می‌فرماید: "از نکات مهم برای کشورهای اسلامی تلاش برای پیشرفت علمی است... دنیای اسلام با این جمعیت و این امکانات فراوان بلاشک می‌تواند با اتحادش یک قدرت بزرگی در دنیا ایجاد کند و اثرگذار باشد(آیت الله خامنه‌ای ، ۱۳۹۶/۱۰/۲۶)

یکی از ارکان هر تمدنی که بخواهد اقتدار پیدا کند و پایدار بماند حرکت برمبنای علم و دانش است(مرکز مطالعات راهبردی ناجا، ۱۳۹۶، ص ۴)

هر کجا اندیشه‌ای عالی بوده است، انسان‌هایی با اندیشه‌ای عالی بوده‌اند، تمدن هم بوده است، اندیشه عالی و اندیشه درست تمدن‌ساز است(سید محمد خامنه‌ای، ۱۳۹۶، ص ۷) بر همین قاعده می‌توان گفت هرجا ردپایی از تمدن دیده می‌شود، قطعاً نام یک پیامبر، فیلسوف، دانشمند دیده می‌شود. تمدن یونان با نام اقلاطون و ارسطو گره خورده است. تمدن اسلامی با نام پیامبر اسلام(ص) و امامان معصوم(ع) شناخته می‌شود. تمدن ایران

باستان با نام زرتشت و کورش و فردوسی مشهور است. تمدن غرب با کانت و دکارت گره خورده است، تمدن‌های بین‌النهرین با نام پیامبران الهی حضرت ابراهیم، سلیمان، موسی و عیسی (ع) شناخته می‌شود. شکوفایی تمدن اسلامی- ایرانی معاصر با ملاصدرا و خواجه نصیر، ابن سینا، فارابی و ابوریحان، خمینی و امثال‌هم شناخته می‌شود. تمدن شرق با کنسپتیوں و بودا و امثال‌هم شناخته می‌شود.

شاخص‌های تمدن اسلامی:

۱. محوریت قوانین قرآن
 ۲. خردورزی
 ۳. علم
 ۴. اخلاق
 ۵. مجاهدت
 ۶. حکومت مردمی
 ۷. پرهیز از تحجر
 ۸. ایجاد رفاه
 ۹. اقتصاد سالم
 ۱۰. استقرار عدالت
 ۱۱. تلاش و ابتکار
 ۱۲. ارتباطات و رسانه
 ۱۳. زمان شناسی در فقه و سیاست (برگرفته از ذوق‌فاری، ۱۳۹۶، ص ۱۲۸-۱۲۹)
- برخی از مهمترین مولفه‌های تمدن نوین اسلامی، عبارتند از:
۱. دین‌مداری
 ۲. امت‌سازی
 ۳. حکومت
 ۴. قانون‌مداری
 ۵. امنیت (ذوق‌فاری، ۱۳۹۶، ص ۱۳۰)

همانطور که پیدا است بسیاری از این مولفه‌ها ناظر بر سرگذشت تمدن اسلامی است.

اما وقتی از تمدن نوین بحث می‌شود باید مولفه‌هایی را پیش‌بینی کرد که تمدن را از قالب قبلی رها و به پویایی تمدن می‌رساند، همنوا با حافظ شیرازی "فلک را سقف بشکافد و طرحی نو دراندازد، برخی از این مولفه‌ها عبارتند از:

۱. رهبری و فرماندهی تمدنی؛ رهبری و هدایت تمدن از ولایت الهی شروع می‌شود، با ولایت ولی فقیه در زمان امام عصر(عج) و نهایتاً با ظهور کامل می‌شود.
۲. نظام معنایی و گفتمان‌سازی تمدنی؛ تولید علم و ارائه نظریه.
۳. ارتباطات بین تمدنی؛ ارتباط لایه‌های مختلف تمدن و همچنین تعامل و ارتباط با تمدن‌های دیگر.
۴. حوزه نفوذ فکری و جغرافیایی تمدن؛ سرزمین و گستره حضور تمدنی، "چو آرش تیر در کمان انداخت، خط مرز وطن بر قلب توران انداخت".
۵. نظام تعلق روانی و اجتماعی؛ وابستگی و تعهد اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی به تمدن. همنوا با فردوسی "چو ایران نباد تن من مبادا" یا این عبارت "نما ایران سرای من است".

خدا محوری و اعتماد به نفس

عامل مهم در یک تمدن متکی بر اندیشه دینی عبارت است از خودباوری، اعتماد به نفس و اعتماد به کمک الهی. در همه‌ی کارها توکل به خدای متعال و استمداد از کمک الهی [کنیم]؛ به کمک‌های الهی اعتماد کنیم. [وقتی] شما از خدای متعال کمک می‌خواهید، راه‌ها به‌سوی شما باز می‌شود"؛ ... این همان رزق الهی است (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۳/۲/۱۰)

.... آنی که ما به شدت نیازمند اعتماد به نفس او هستیم، قشر جوان ماست؛ بخصوص قشر جوان اهل علم و فرزانه و بالقوه اداره کننده‌ی بخشی از آینده‌ی این کشور؛ چه اداره کننده‌ی علمی، چه اداره کننده‌ی سیاسی، چه اداره کننده‌ی عملی و اجرائی (آیت الله خامنه‌ای ، ۱۳۸۶/۱۰/۱۳)

نقطه‌ی مقابل اعتماد به نفس، خودکم بینی است؛... سه مانع اصلی در راه فرایند اعتماد

۱. وَمَن يَتَّقِ اللهَ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجاً، وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبُ.

به نفس و به ثمر رسیدنش وجود دارد... اول، ایجاد یأس است؛ تیره کردن افق، به رخ کشیدن فاصله‌های علمی. بنابراین سه تا مانع ممکن است، دشمن طراحی می‌کند: یکی پراکندن یأس، یکی منحرف کردن استعدادها، یکی هم برخورد سخت و خشن؛ یعنی تحمل تهاجم نظامی و از قبیل اینها... (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۸۶/۱۰/۱۳)

آرمانگرایی واقع بینانه

مقام معظم رهبری جایگاه این عامل را در فرایند تمدن‌سازی اینگونه بیان می‌نمایند: "دنبال آرمان‌های حقیقی در قالب و لباس عملی آن بگردید. نباید دنبال ایده‌آل‌هایی بود که عملی و اجرایی نیستند، نباید به کم قانع شد و از آن آرمانها دور ماند. آنچه همواره باید مورد نظر باشد، چشم انداز بیست ساله است؛ این چشم انداز خیلی مهم است..... درست نگاه کنید، دقت کنید و چشم انداز بیست ساله را بخوانید. ما ملت ایران با این قانون اساسی جامع و با این ارکان نظام - اگر خوب کار کنند و درست کار کنند - می‌توانیم در ظرف بیست سال کشور خود را به نقطه‌ای اوج و قله‌یی که در این چشم‌انداز تصویر شده، برسانیم. ... به سمت این چشم‌انداز حرکت کنند. آن چشم‌انداز هم بر پایه‌ی اسلام است. باید همه‌ی وقت و همت و شغل را مصروف همین اهداف کرد و در واقع ذوب در این اهداف شد (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۸۳/۳/۲۷).

مولفه‌های تمدن‌ساز از منظر کلام وحی:

۱. وجود تقوی و ایمان به خدا در افاد جامعه؛
۲. رعایت حقوق مستضعفان؛
۳. رهبری و حاکم صالح؛
۴. وحدت و انسجام درونی؛
۵. التزام همگانی افراد جامعه به امریه معروف و نهی از منکر؛
۶. پرورش ارزش‌های اخلاقی نیکو؛
۷. پرهیز از فساد؛
۸. وجود نیروی نظامی مقتدر؛
۹. وجود قانون و رعایت آن؛

۱۰. شکر نعمت‌های الهی.

گونه‌شناسی عوامل فرهنگی-اجتماعی افول تمدن‌ها

تاریخ گذرگاه تمدن‌های زیادی بوده است. اگرچه بکار بردن اصطلاح فروپاشی تمدن (به جز در موارد محدودی از قبیل تمدن قوم عاد، قوم ثمود و قوم نوح) نیازمند دقت بیشتری است اما قطعاً می‌توان گفت؛ تمدن‌های بشری دچار افول شده‌اند و بعد از شکوفایی اوایله به دلایلی دچار تغییر و تبدیل شده‌اند. یکی از تمدن‌های مدعی در قرن معاصر که داعیه جهانی شدن داشته و دارد، تمدن غرب است. تمدن غرب با حذف خدا از فرایندهای تمدنی خود با سه ویژگی شناخته می‌شود که عبارتند از: ۱. اصالت انسان در مقابل اصالت خدا- اومانیزم ۲. اصالت عینیت‌گرایی و فاعلیت تمام انسان در امور ۳. اصالت جدایی دین از سیاست- سکولاریسم.

خروجی نهایی این سه ویژگی منجر به ارائه دو چهره از تمدن غرب شد: (الف) تکیه بر علوم طبیعی و روش‌شناسی پوزیتivistی در شناخت. (ب) اتكاء به ایدئولوژی لیبرالیستی و مارکسیستی در اداره جامعه. ایدئولوژی‌هایی که برآیند نهایی آن رواج خشونت جهانی، تحکیم سایر ملت‌ها و سقوط اخلاق در کنش‌های جامعه جهانی است. لذا مشاهده می‌شود با مبنای قرار دادن این موارد محصول این نوع تمدن؛ انسان را سرکش و به گسترش روز افزون سلاح کشتار جمعی برای حذف دیگران ترغیب می‌کند، به گونه‌ای که کل جهان را در سرآشیبی سقوط قرار داده است. لذا وقتی از افول تمدن‌ها بحث می‌شود، منظور تمدن‌های بشری است که به سبک‌های مختلفی از ذات هستی بخش الهی و معیارها و ویژگی‌های معنوی تمدن، فاصله گرفته‌اند، دچار ماده‌گرایی مفرط شده‌اند و یا دچار ظلم و بی عدالتی که آنها را در رقابت بی منطق قراربرای حذف همدیگر داده است.

۱. دیدگاه قرآن

از دیدگاه قرآن کریم عواملی از قبیل مادی‌گرایی، انحطاط اخلاقی، دوری از دستورات الهی (محمدی، ۱۳۹۰، ص ۱۲). شیوع فساد و بی‌بندوباری اجتماعی: رواج مفاسد اخلاقی چون زنا، همجنس‌گرائی و یأس و نا امیدی (میرزا، ۱۳۸۹، ص ۶۴). ترک اصلاح و جلوگیری نکردن از فساد در جامعه، خوش‌گذرانی و تن‌آسایی (هود، آیات ۱۱۶ و ۱۱۷)، و آیات ۴۵ تا ۵۲ سوره نمل به آن

اشاره شده است. همچنین کفر (سبا، آیات ۱۵ تا ۱۷)، شرک (کهف، آیات ۳۲ تا ۴۲)، طغیان در برابر خدا و آموزه‌های وحیانی (قلم، آیات ۱۷ و ۲۰ و ۳۱)، ظلم و بی‌عدالتی (آل عمران، آیه ۱۱۷ و انعام، آیه ۱۳۱) دشمنی با پیامبران روش‌نگر هدایت (هود، آیات ۸۹ و ۹۴ و ۹۵)، غفلت از خدا و اهداف آفرینش (اعراف، آیات ۱۳۶ و ۱۳۷ و نیز کهف، آیات ۳۲ و ۳۹ و ۴۲)، فسق و فساد (اعراف، آیات ۱۰۱ و ۱۰۲ و اعراف، آیه ۷۴) و گناه (هود، آیات ۷۸ و ۸۲) از دیگر تاکیدات قرآنی در این زمینه هستند.

بنابراین مهمترین عوامل سقوط تمدنی از نگاه قرآن: ظلم و ستم، تکذیب پیامبران و نافرمانی از اوامر الهی، عدم توجه به اصل امر به معروف و نهی از منکر، ارتکاب گناه و سقوط اخلاقی، دنیاپرستی و خوش‌گذرانی، برتری طلبی و غرور، کفران نعمت، قلب در خرید و فروش و کسب روزی (فساد مالی)، تفرقه و اختلاف.

۲. عوامل افول تمدن از دیدگاه امام علی (ع):

الف: پیروی از هوای نفس، شهوت، تملق: (عباسپور، ۱۳۹۰، ص ۷۷).

ب: تفرقه و نزاع قومی: (میرزا، ۱۳۸۹: ۳). اختلاف و چندستگی، فساد اخلاق و ضعف روحیه (تقوی، ۱۳۹۲، ص ۳۱).

ج: بی‌عدالتی اجتماعی و ظلم حکام: (خورشیدی چنرق، ۱۳۸۹، ص ۴۹). از نظر امام علی (ع) ظلم شالوده جامعه را سست می‌کند و عدالت اجتماعی عامل استواری و قوام افراد جامعه است. (العدل یصلح البریه) عدالت باعث صلاح مردم است.

د: ترک امر به معروف و نهی از منکر (بی‌تفاوتوی اجتماعی): حضرت علی (ع) با توصیه به اجرای امر به معروف و نهی از منکر به تبعات کلان سیاسی و اجتماعی ترک این وظیفه مهم می‌پردازند و جبران ناپذیری آن را گوشزد می‌نمایند.

۳. دیدگاه امام خمینی (ره)

غرب و شرق‌زدگی و از خود بیگانگی: ... اینان مغز خود را به مغز غربی تبدیل کرده و به فرهنگ غنی جامعه خود توجهی می‌کنند و سعی دارند همه‌چیز را از غرب اقتباس نمایند. «خود را باختند و فکر کردند که راه پیشرفت این است که عقاید و فرهنگ خود را کنار بگذارند. و از غرب الهام بگیرند». (سعادتمن، ۱۳۸۶). از نظر امام خمینی (ره)، به فراموشی سپردن آموزه‌های تمدن‌ساز

دینی و اشرافی گری، اختلاف امت، خود باختگی در برابر بیگانگان بسترهاي اصلی فروپاشی تمدن است(زینالی، ۱۳۸۹، ص ۲۳).

از دست دادن وحدت و انسجام: «ای مسلمانان جهان، شما را چه شده.... در مقابل دشمن، این چنین ضعیف و زبون شدید؟ آیا می دانید که تمام بدیختی های شما در تفرقه و اختلاف بین سران کشورهای شما بالنتیجه خود شمامست؟»(یوسفی، ۱۳۸۵، ص ۳۸).

حکومت های فاسد حاکم بر جوامع مسلمین: این حکومت ها هستند که به واسطه روابطشان با ابرقدرت ها و سرسپردگی شان به ابرقدرت های چپ و راست، مشکلات را برای ما و همه مسلمین ایجاد کرده اند. اگر این مشکل از پیش پای مسلمین برداشته شود مسلمین به آمال خودشان خواهند رسید و راه خل آن به دست ملت ماست (صحیفه نور، ج ۱۲، ص ۲۷۸).

از دیدگاه امام خمینی (ره) علل کلی افول تمدن اسلامی به شرح زیر می باشد: تن به ذلت دادن مسلمین، جدای دین از سیاست، عدم درک اسلام واقعی، از خود بیگانگی و غرب زدگی و شرق زدگی مسلمین، روحیه مصرف گرایی(کامرانیان، ۱۳۸۷)

۴. دیدگاه مقام معظم رهبری

مقام معظم رهبری مهم ترین عامل عقب ماندگی را نشناختن انسان و پایمال کردن صفات ویژه انسان می داند: وضع زندگی بشر در سایه تمدن کنونی و در خط سیر فعلی، انسانیت را به فنا و نابودی تهدید می کند، یعنی صفات ویژه انسان را پایمال می سازد.

مهتمرین عوامل اصلی افول تمدن بشری از دیدگاه مقام معظم رهبری عبارتنداز:

- نشناختن انسان و پایمال کردن صفات ویژه انسان،
- آشتفتگی و سردرگمی زندگی انسان ها،
- غلبه تمدن مادی کنونی و زندگی ماشینی و حیوانی،
- حاکمیت نظام سرمایه داری،
- برداشت های نادرست و بدفهمی نسبت به مفاهیم دینی. (کامرانیان، ۱۳۸۷، ص ۵۶).
- تفرقه افکنی و اختلافات اجتماعی بین امت اسلامی(آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۸۶/۱/۱)

۵. دیدگاه شهید مطهری

شهید مطهری، انحطاط مسلمین را نه به واسطه آموزه‌های اسلامی و ذات و اصل دین اسلام، بلکه به دلیل دورافتادگی خواص و عوام مسلمین از آموزه‌های اصلیش می‌داند که در گذر تاریخ چهره پوشانده، وی گناه اصلی انحطاط را متوجه خواص می‌کند و رشد قشری-گری و مخالفت باعقل؛ افراط در تحمیل اندیشه‌های به‌ظاهر نوآورانه و روشنفکرانه بر آموزه‌های اصیل اسلامی؛ بی‌توجهی به توصیه‌های دینی در خصوص موضوع شناسی، مسئله‌یابی و پیروی از روش پژوهش‌های علمی؛ تفکیک علوم دینی از غیردینی و عدم تبیین و تفسیر مناسب از آموزه‌های اسلام را از جمله خطاهای این طبقه برمی‌شمارد.

۶. دیدگاه ابن خلدون

از نظر ابن خلدون مهمترین عامل اساسی ایجاد حکومت و قدرت عصیت است که با ایجاد رابطه بین الاذهانی نیرو و توان سیاسی را افزایش می‌دهد. وی عصیت را هم عامل ایجاد و فاعل عمران و تمدن و هم موجد زوال و نابودی قدرت سیاسی می‌داند. عصیت در بدء تأسیس دولت عامل تحکیم و تقویت مبانی قدرت سیاسی مستقر است ولی در اثر روپروردی شدن با عمران حضری، عصیت زایل گشته، در نتیجه نظام سیاسی فرو می‌پاشد. وی مهمترین عامل افول تمدن را "بی‌اعتمادی سیاسی، شکاف بین حاکمان و مردم" و "ذایل شدن عصیت می‌داند. همچنین می‌توان به استبداد حکام، دخالت دولت در اقتصاد، تجمل گرایی و رفاه طلبی، فساد مذهبی و اخلاقی و تضادهای گروهی و طبقاتی که نتیجه‌اش بحران مشروعیت در نظام سیاسی است اشاره کرد... (اطهری مریان، ۱۳۷۶، ص ۴۵).

۷. دیدگاه علامه جعفری

علامه جعفری مهمترین عامل افول تمدن را "اخلاق زدایی از تمدن" می‌داند: بر همین اساس وی عوامل اعتلای تمدن‌ها اینگونه بازگو می‌کند: پاییندی به خصلت‌های نیکو، داشتن آرمان‌های بزرگ، تکاپو در مخاطرات بزرگ و تلاش برای حل مشکلات، التزام مردم به وفای به عهد، اعراض از کبر و برتری‌جویی و قدرت طلبی، وجود نیت‌های پاک در مردم، صحت و سلامت روحی افراد جامعه، جریان یافتن امور زندگی بر مبنای حق، خویشتن‌داری از ظلم، انصاف برای همه خلق، پرهیز از فساد روی زمین، از بین بردن موانع و عوامل مزاحم مادی و معنوی در حیات انسان‌ها، توافق در امیال و آرمان‌ها اعتدال دل‌ها

و بصیرت‌های نافذ (نصری، ۱۳۹۴، ص ۱۰۵).

سخن‌بندی اجتماعی، متغیرهای بستر ساز نابودی تمدن و فرهنگ بشری:

صفحات تاریخ مملو از طلوع و غروب تمدن‌ها و اقوام و ملت‌ها است که زمانی به اوج عزت و سر بلندی رسیدند، اما پس از مدتی، قدرت و منزلتشان به ضعف و ناتوانی تبدیل شد (میکل، ۱۳۸۱: ۳۴). در یک دسته‌بندی کلی برخی از مهمترین علل افول تمدن‌ها را می-

توان چنین بازگو کرد که عبارتند از:

۱. ظلم و ستم: (محمدی، ۱۳۹۰، ص ۷).

۲. خصلت‌های ضد ارزشی تکبیر، تجمل‌گرایی، اسراف و تبذیر، رشو، فساد اخلاقی، (آقاخانی، ۱۳۹۳، ص ۱۱).

۳. فقدان آزادی اجتماعی- سیاسی: (نصری، ۱۳۹۴).

۴. بی‌میلی به تولید و مصرف‌گرایی: (میرزا، ۱۳۸۹).

۵. عدم وحدت اجتماعی و عدم اجرای امریه معروف و نهی از منکر اشاره شد (مددی، ۱۳۹۱، ص ۱).

۶. دنیا طلبی، فساد، فقر و بی‌اخلاقی: (خورشیدی چنرق، ۱۳۸۹).

۷. هرج و مرج اجتماعی و ضعف حکومت مرکزی، فساد درباریان و کارگزاران حکومتی (جعفری سروجهانی، ۱۳۹۴).

۸. کفر و رزیدن و تکذیب آیات‌الهی: طغیان، و کفر و رزیدن عامل افول تمدن است که نمونه بارز آن قوم نوح عليه السلام بودند." و نیز قوم نوح چون رسولان حق را تکذیب کردند، ما آن‌ها را به طوفان هلاک سپردیم و آیت عبرت مردم قراردادیم و برای ستمکاران عذاب دردناک مهیا گردانیدیم"^۱.

۹. تقلید کورکورانه: (میرزا، ۱۳۸۹). خداوند سرگذشت عده‌ای از کافران را در روز جزا این‌گونه ترسیم می‌نماید: " و گویندای خدا ما اطاعت امر بزرگان و پیشوایان فاسد خود کردیم که ما را به راه ضلالت کشیدند"^۲.

۱ . وَ قَوْمٌ نُوحَ لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَغْرِقَاهُمْ وَ جَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَ أَعْذَّنَا لِلطَّالِبِينَ عَذَابًا إِيمَانًا

۲ . وَ قَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطْعَنَا سَادَتَنَا وَ كُبُرَاءَنَا فَأَخْضَلُونَا السَّيِّلَادَ

۱۰. گرایش به اخلاق رذیله: شرك، حب دنيا و دنياطلبی، تکبر، حرص، طمع، دروغ (جبال بارزی، ۱۳۹۳، ص ۱۲).

۱۱. رواج، از بين رفتن عفت و اخلاق در جامعه" (احمدی، ۱۳۹۲، ص ۱۴).

۱۱. غرور و خودپسندی: (اعتصامي زمانی، ۱۳۹۰).

نگاه کلان نگر تاریخی و جامعه‌شناختی نشان می‌دهد سلطه و حاکمیت غرایز نفسانی و شهوانی یا به تعییری نابودی اخلاقیات اجتماعی باعث سقوط و نابودی این جوامع شده است. در یک جمع‌بندی کلی می‌توان گفت تمدن‌های بشری به دلایل زیر تا کنون نتوانسته است سرنوشت انسان متناسب با اهداف و منشاء خلقت پاسخ بدهد، که عبارتند از:

۱. بر قاعده نظریه فلاسفه‌ای همچون نیچه "ها شدن انسان به حال خود" انسان غربی خود را از هدایت الهی مستغنی نموده است، لذا به بی راهه رفته است.

۲. انسان و جامعه را بر قاعده پاسخگویی به نیازهای غریزی و جسمی (ترکیب فیزیک و روان) محصور و محدود نموده است.

۳. مطابق نظریه هابز در فلسفه سیاسی، بر قاعده "انسان گرگ انسان است" خشونت را با خشونت بیشتر پاسخ داده است بر همین اساس جهان به انبار سلاح‌های کشتار جمعی و اتمی نابود کننده تبدیل شده است.

۴. آینده انسان را تالب گور می‌داند و پاسخی برای سرنوشت نهایی انسان بعد از مرگ ندارد و مرگ را فنا می‌داند.

۵. دایره فکر و عمل انسان را محصور در تاریخ تجربه شده می‌داند و نظریه پایان تاریخ توجیه کننده همین نگاه است.

همچنین مرور عوامل افول تمدن‌ها و خصوصاً تمدن صدر اسلام نشان می‌دهد در عصر حاضر در جوامع اسلامی تمدن اسلامی به مفهوم او لیه آن به عنوان یک هویت مستقل و متمایز از نمادهای سایر تمدن‌ها و خصوصاً تمدن غربی وجود ندارد، آنچه امروز برای جوامع اسلامی به ارث مانده است ترکیب و اختلاطی از مولفه‌های تمدنی است که نوعی دوگانگی و گاه بر اساس شرایط مختلف، چندگانگی در نگرش و رفتار در جوامع اسلامی ایجاد کرده است. برخی از نویسندهان معتقدند "امروز جهان.... در دوگانگی

بحران‌سازی قرار دارد، (کرمانی، ۱۳۹۶، ص ۳۸) لذا منظور از گذار تمدنی نیز گذار از یک مرحله تمدن به مرحله دیگر آن نیست، بلکه گذار از کل تمدن مختلط کنونی به یک تمدن جدید با هویت جدید و اختصاصی است که مزهای تمایز و تشابه آن با سایر تمدن‌ها کاملاً روشنگر و بیانگر است.

نظریه گذار تمدنی

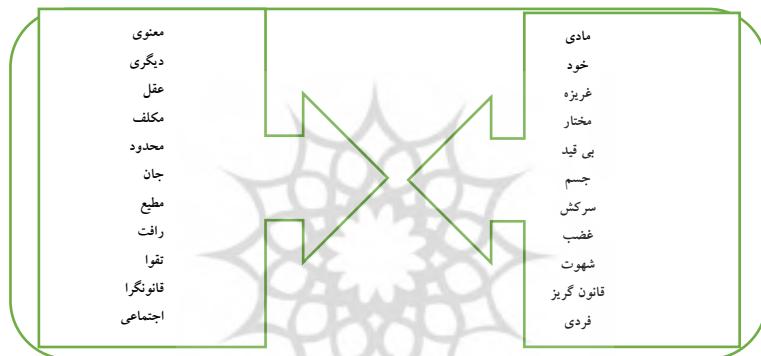
انسان به عنوان برترین مخلوق خدا در درجه اول دارای جسم و ترکیبی از ماده همانند بسیار از جان داران دیگر است، در درجه دوم دارای روح است و مطابق آموزه‌های قرآنی خداوند در بدو خلق از روح خود در آن دمیده است و به همین دلیل نوع انسان خلیفه الهی (خلیفه الله) جانشین خدا در زمین است. انسان با این ویژگی‌های منحصر به فرد اقدام به ساخت تمدن نموده است.

گونه شناسی تمدن‌های بشری نشان می‌دهد؛ اغلب تمدن‌های بشری تاکید مادی داشته‌اند و کمتر به عنصر روح و ویژگی معنوی تمدن که پاسخ به نیازهای معنوی است پرداخته‌اند. حتی در دوران‌هایی هم که به روایت دینی و مذهبی تمدن‌های ساخته شده است، تحت شرایط خاص باز تمدن اسیر کج اندیشه‌هایی در فهم اصل دین و آیین الهی بوده است، مسیحیت تحریف شده و صهیونیسم، نمونه هایی از آن هستند لذا بسیاری از تمدن‌های کنونی علیرغم ادعای توجه به ابعاد معنوی انسان چهار نوعی اختلاط است. خصوصاً از زمان دو قطبی شده جهان به دو تمدن لیرال غربی و غیر غربی (مدعیان و گرایش‌های متفاوت تمدنی از جمله محله‌های مختلف تمدن شرق، تمدن ایران، تمدن اسلام) اختلاط در حوزه‌های مختلف دیده می‌شود، اختلاط‌هایی که هر از چند گاهی اسباب تقابل‌های تمدنی را ایجاد کرده است و بسیاری از این تقابل‌ها به پسرفت تمدن خصوصاً در جوامع چهار اختلاط تمدنی شده‌اند.

بسیاری از اختلاط‌های تمدنی ناشی از نگاه تک بعدی به انسان بوده است به عبارت بهتر بسیاری از تمدن‌ها نتوانسته‌اند تعادل واقعی بین دو گانه‌های وجودی انسان ایجاد کنند. بنابراین شرط اصلی تحقق تمدن نوین اسلامی گذراز تمدن کنونی و استقرار پایه‌های تمدن نوین بر عوامل و مؤلفه‌هایی است که کالبد و ماهیت تمدن را در قالب یک کل همگون سامان بیخشند و مسئله دوگانگی‌های وجودی انسان را به خوبی حل و یا مدیریت نماید. بر

اساس برخی شواهد تاریخی تمدن اسلامی دوران صدر اسلام و خصوصاً بعد از شهادت پیامبر عظیم الشان اسلام و انحراف در رهبری تمدن اسلامی به دلایلی نتوانسته است در ساخت عملی تمدن و حل دوگانه‌های وجودی انسان به صورت کامل عمل کند و در ادامه نیز به علت پایین بودن ظرفیت و قابلیت‌های انسان و جامعه بشری این دوگانگی‌ها و تعارضات همچنان وجود دارد.

بنابراین چگونگی حل دوگانگی‌های وجود انسان در جهت‌گیری کلی تمدن نقش اساسی دارد، برخی از مهمترین وجود دوگانه وجود انسان که مکمل یکدیگرند و کوشش‌های انسان را سامان می‌دهد عبارتند از:

ساماندهی این دوگانگی‌ها در طول تاریخ از دو کانال و یا به مدد دو نیرو صورت گرفته است که عبارتند از نیروی وحی و نیروی عقل و تجربه. در مسیر تاریخ در بسیاری از موارد نیروی عقل تحت سیطره ابعاد مادی و نفسانی انسان قرار گرفته است لذا همیشه نوعی تقابل بین این دو نیرو وجود داشته است که به جنگ خیر و شر، حق و باطل، نیروهای رحمانی و نیروهای شیطانی شهرت داشته است. و تمدن‌های شکل گرفته در طول تاریخ عموماً بر محور این این دوگانگی و غله‌گاه‌گاه یکی بر دیگری شکل گرفته است. نمونه باز تمدن شکل گرفته بر محور نیروهای شر تمدن غربی در نماد لیرالیسم نوین است که فوکو یاما آن را به عنوان "پایان تاریخ" تلقی کرد و هانگتیتون در نظریه "جنگ تمدن‌ها" به دنبال بیان برتری آن بود و گروهی در بستر جهانی‌سازی و "جهان تک قطبی" که در واقع همان آمریکائیسم است، مدعی آن هستند.

نکته قابل تأمل در این تقابل‌ها این است که در مقابل این برتری جویی تمدن

امپریالیستی غرب گروهی از تمدن‌ها نیز حق تنفسی برای خود قائل هستند اما در اثر ارتباطات مبادلات فرهنگی و تجاری به صورت طبیعی ساختارها و مکانیسم‌ها و دامهای تئیده شده تمدن نوین غرب دست و پاگیر آن‌ها است. گروهی از فرهنگ‌ها و تمدن‌ها در مقابل این برتری طلبی غربی واکنش نشان می‌دهند که در راس آن‌ها داعیه‌داران تمدن اسلامی است. بر اساس پیشینه، تمدن اسلامی یک کلیت مشخص است اما در مقام واکنش در مقابل تمدن غرب از دو خاستگاه برخوردار است یکی خاستگاه "عربی-اسلامی" و دیگری خاستگاه "انقلابی-اسلامی".

در کانون خاستگاه عربی-اسلامی، نژادگرایی عربی و سنت‌گرایی اسلامی مطرح است. در حالی که در کانون خاستگاه انقلابی-اسلامی، امت‌گرایی دینی و اسلام سیاسی-انقلابی مطرح است. این نوع از تمدن بیشتر در جایگاه‌هایی رشد و نمو داشته و دارد که تعلق سرزمینی به کانون تولد تمدن اسلامی، یعنی سرزمین حجاز ندارد. اصطلاحاً می‌توان گفت دچار خوشیفتگی کالبدی اسلامی نیستند، بلکه بیشتر پیام اسلام را پذیرفته‌اند. لذا در پی هویت واقعی تمدن اسلامی هستند. به همین خاطر هر آنچه در متن سرزمین آنها می‌تواند به تحقق تمدن نوین اسلامی کمک کند به آن می‌اندیشند و بکار می‌گیرند. اسلام را صرفاً در سرزمین محل تولدش محصور نمی‌بینند. کالبد تمدن اسلامی را در حوزه نفوذ و روح تمدن اسلامی می‌بینند.

اساساً تمدن اسلامی محصول پاسخگویی به دو دسته نیازهای مادی و معنوی انسان است که در یک نظام ابانته شده و همگرایی ارکان، اجزاء و عناصر فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، طبیعی، روانی علمی و فکری به سامان رسیده است. روح تمدن اسلامی تامین زندگی مادی و بلوغ فطرت انسان در توجه به ابعاد معنوی وی است. بسیاری از تاریخ دانان هم اساس تحول و تکامل تمدن را بر دو نیاز اقتصادی و فرهنگی استوار می‌دانند. ویل دورانت برای تمدن چهار رکن اساسی قائل است که عبارتند از:

الف- پیش‌بینی و احتیاط در امور اقتصادی،

ب- سازمان سیاسی،

ج- سنن اخلاقی و

د- کوشش در راه معرفت و بسط هنر (دورانت، ۱۳۸۷، ص ۲۰).

مقام معظم رهبری در تبیین ماهیت و فضای تمدن نوین اسلامی می‌فرماید: انسان در آن فضا به لحاظ معنوی و مادی می‌تواند رشد کند و به غایات مطلوبی برسد که خدای متعال او را برای آن غایت خلق کرده است، زندگی خوب و عزتمند داشته باشد، انسان عزیز، انسان دارای قدرت، دارای اراده، دارای ابتکار، دارای سازندگی جهان و طبیعت. تمدن اسلامی به این معنی است و هدف و آرمان نظام جمهوری اسلامی این است (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۸۳/۳/۲۲)

بر این قاعده می‌توان گفت تمدن اسلامی، تمدنی دینی است که همه مولفه‌های آن بر محور اسلام می‌گردد... بدین ترتیب تمدن اسلامی از همه ویژگی‌های تمدن الهی در چارچوب آموزه‌های قرآنی و متکی بر سنت پیامبر اکرم (ص) برخوردار است و مولفه‌های آن دین، اخلاق، علم، عدالت، قوانین و مقررات و... است (جان احمدی، ص ۵۲، ۱۳۸۸)

مهمترین ویژگی نظریه تمدن نوین اسلامی در نسبت با تمدن نبوی صدراسلام این است که تمدن نوین تمام ویژگی‌های تمدن اولیه اسلامی را در پیشینه خود دارد اما در قرائت انسان خلیفه الهی برینیان تمدن علوی (ع) و مهدوی (عج) استوار است. یعنی مسیر تمدن سازی اسلامی برخلاف رویکردهای رایج و دوگانه ستگرانی و غرب گرایی جهان اسلام با رویکرد سوم و موعودگرایی مهدوی استوار است. لذ نهضت‌های رهایی بخش شیعی و نظریه اسلام سیاسی و نهایتاً انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی در نقش ظرفیت‌سازی و زمینه‌سازی ظهور تمام و کمال تمدن اسلامی و وعده الهی بر منشور مهدوی و ظهور حجت الله (عج) و احیا کننده مجدد رسالت محمدی (ص) است.

گروهی دیگر برخی از مهمترین مبانی و ارکان دینی تمدن را اینگونه دسته‌بندی می‌نمایند:

۱. توحید گرایی،
۲. عدالت محوری،
۳. جاودانگی گرایی،
۴. عقل محوری و خردگرایی،
۵. اعتدال‌گرایی،
۶. کمال طلبی و نظم‌گرایی،

۷. انسان‌گرایی متعالی،
۸. برابری گرایی،
۹. حق محوری و حقیقت‌گرایی،
۱۰. فضیلت محوری (مبتنی بر ایمان، تقوّا، عدالت، علم، جهاد و وحدت)، (جمشیدی، ۷۵، ص ۱۳۹۵)

بر این ویژگی‌ها می‌توان "آرمان‌گرایی واقع بینانه" و "هدفمندی و غایت اندیشی" و "اخلاق گرایی" (آنگونه که پیامبر عظیم الشان اسلام می‌فرماید: من مبعوث شده‌ام برای کامل کردن مکارم اخلاق). نیز اضافه نمود.

تحولات رویکرد تمدن گرایانه جهان اسلام و جایگاه ایران در احیای تمدن اسلامی: دنیای اسلام از دیرباز دچار تحولات و دگرگونی‌های زیادی از حیث مدعیان و مروجان تمدن شده است و نظریه‌های متعددی در این حوزه وجود دارد(نظامی پور و عبدالملکی، ۱۳۹۶، صص ۹۲-۱۰۰) که مجال بازگویی همه آنها در این مقال نیست، اما مناسب با دامنه و نگاه تحلیلی این مقاله برخی از این نظریه‌ها مرور شده است:

نظریه های دکمچیان- ادوار تاریخی

دکمچیان با استفاده از نظریات جامعه شناسان غربی در صدد ارائه نظریه‌ای برای تحلیل بیداری اسلامی بر اساس ویژگی‌های فکری، تاریخی و اعتقادات مسلمانان برآمده است.

به نظر او جنبش‌های اسلامی جلوه‌ای معاصر از جریان تاریخی هستند که در طول دوران پس از ظهور اسلام در بخش‌های گوناگون جهان اسلام نمود پیدا کرده اند. به عبارت دیگر جنبش‌های فکری، سیاسی اسلامی پدیده‌ای دوره‌ای هستند که در دوران معاصر ظهور پیدا کرده و تحول یافته‌اند.(احمدی، ۱۳۹۰، ص ۲۹).

در واقع می‌توان گفت در نظر دکمچیان جنبش‌های اسلامی پاسخی به دوران‌های سقوط و انحطاط و بحران‌های جامعه اسلامی است که عبارتند از: بحران هویت، بحران مشروعيت، آشوب و فشار، کشمکش‌های طبقاتی، ضعف نظامی، نوسازی و بحران فرهنگ(احمدی، ۱۳۹۰، ص ۳۰).

۱. نظریه توomas بوتکو- جنگ بر سر هژمونی
به اعتقاد او گروه‌های مذهبی صرفا نگران سرنوشت آرمان‌ها و عقاید مذهبی نیستند،

بلکه سازمان‌هایی سیاسی هستند که از اسلام به عنوان یک ایدئولوژی انقلابی برای حمله به نخبگان حاکم، نقد و مشروعیت‌زدایی از آنها و نیز ساختار قدرتی که اقتدار و مشروعیت آنان بر آن استوار است بهره می‌گیرند. به راه اندختن جنگ مواضع توسط گروه‌های ضد هژمونی و رخنه در اندیشه‌های جامعه مدنی و ترویج اندیشه‌های نوین در مقابل هژمونی دولت‌های اقتدارگرا.

تبديل جنگ مواضع به جنگ عملی و دست زدن به جهاد و مبارزه مقدس و تلاش برای سرنگونی هژمونی کوئی و بیانگذاری یک نظم بنیادین اجتماعی و اقتصادی و سیاسی نوین (احمدی، ۱۳۹۰، صص ۳۳-۳۵)

۲. نظریه خورشید احمد- تجدید حیات اسلامی

خورشید احمد در نظریه "تجدید حیات اسلامی" براین باور است که ریشه‌های رستاخیز اسلامی معاصر را باید در میراث استعمار یا به عبارتی درآثاری که قدرت‌های استعماری در جوامع اسلامی بجا گذاشته‌اند جستجو کرد، تجدید حیات طلبی اسلامی معاصر، محصول فرایند استعمار و عملکرد آنان در جهان اسلام است (احمدی، ۱۳۹۰، ص ۲۶) مطابق نظریه خورشید احمد عکس العمل در مقابل این آثار سه رویکرد را در جهان اسلام شکل داده است:

استراتژی نوگرایی در پیروی از غرب: گرایش به غرب و آثار تمدنی آن برای جبران عقب ماندگی.

استراتژی بازگشت به سنت و ارزش‌های اسلامی و نفی نوگرایی و انکار تمدن غرب و تاکید بر سنت‌های کهن مذهبی تحت عنوان استراتژی مقاومت حفاظتی.
و گروه سوم که رهیافتی گرینشی دارند که ضمن بهره‌گیری از آثار مثبت تمدن غرب و نفی آثار منفی، در صدد احیای بنیان‌های نظری و میراث تمدن اسلامی است که به استراتژی تجدید حیات اسلامی معروف است (احمدی، ۱۳۹۰، ص ۲۷)

۳. نظریه اسلامگرایی - اصولگرایی جهان عرب:

نظریه اسلامگرایی اصولگرا منسوب به اندیشمندانی از نحله فکری اخوان المسلمين مصر است که در راس آن اندیشمندانی از قبیل سید قطب، حسن البنا وجود دارند.
برخی از مهمترین ویژگی‌های اسلامگرایی - اصولگرایی اخوانی عبارت است از:

تاکید بر تشکیل حکومت اسلامی در همه کشورهای اسلامی

ویژگی مبارزه جویی و تاکید بر شیوه مبارزه مسلحانه و جهاد.

توده‌گرایی و حرکت جنبشی (سیاسی و مذهبی)

دغدغه‌های فرهنگی و اجتماعی در کنار فعالیت‌های سیاسی و نگرانی از نفوذ فرهنگی غرب.

دوری از اندیشه‌های انتزاعی و تاکید بر عمل انقلابی.

نفوذ پیشرفت و توسعه غربی و آغاز مرکزدایی از تمدن غرب به عنوان مدل توسعه و پیشرفت.

تاکید بر اخلاقیات به عنوان اولویت پیشرفت و توسعه.

غرب ستیزی و نگاه بدینانه به تمدن غرب و نقش استعمارگرانه در جهان اسلام

(ولايتها، ۱۳۹۰، ص ۳۳-۳۵).

۴. نظریه اصولگرایی شیعی و ابتكار امام خمینی در تمدن سازی اسلامی:

جريان اسلامگرایی - اصولگرایی علاوه بر جهان عرب در سایر نقاط جهان اسلام و از جمله در ایران به شیوه‌ی دیگر در قالب مرجعیت شیعی و از جمله مرجع عالی قدر شیعه کاشف الغطاء معروف به شیخ کبیر در موضوع جهاد علیه تهاجم دولت روسیه تزاری به ایران شروع شد. این واکنش سریع علمای شیعه نشان می‌دهد که گرایش عالمان اصولی به احیای بیداری اسلامی و لزوم دخالت آنها در سیاست، روز به روز در حال گسترش بوده است (ولايتها، ۱۳۹۰، ص ۵۰-۵۱). تلاش برای احیای دین و مرجعیت سیاسی دین بعدها توسط سایر مراجع دینی خصوصاً حضرت امام خمینی(ره) علاوه بر دفاع و جهاد به بسیاری از امور سیاسی و اجتماعی توسعه داده شد.

اندیشه امام خمینی از دو جهت قرابت زیادی به جریان اصولگرایی عربی دارد: هر دو راه حل نهایی مسائل جهان اسلام را در اسلام می‌دانند و به طرح‌های خارجی و قوم-گرایانه و ملی گرایانه اعتقاد نداشتند. هر دو جهان را به صورت تقابل ما (اسلام) و آنها (غرب) در نظر می‌گرفتند... (رجایی، ۱۳۸۰، ص ۶۹)

بابی سعید، امام خمینی را برجسته‌ترین اندیشمند اسلامی می‌داند که سیر اصلاحگری خود را با مرکزدایی از غرب (اروپا محوری در پیشرفت) که بسیاری از اندیشمندان پیشین به آن گرفتار بودند آغاز می‌کند. از دید بابی سعید، اسلامگرایی با امام خمینی اوج گرفت و دیگر جنبش‌های اسلامی در سراسر جهان تحت تاثیر پیروزی ایشان در برپایی جمهوری

اسلامی، توانا شدنده (بابی سعید، ۱۳۷۹، ص ۱۰۵)

امام خمینی به دنبال احیای هویت اسلامی بود و بر همین اساس مقوله توسعه را نیز در گفتمان خود جای داد بود، توسعه‌ای که در چهارچوب هویت اسلامی تعریف می‌شد و در اروپا محوری مدرنیته تردید داشت (ولايتی، ۱۳۹۰، ص ۴۰)

نظریه اسلام گرایی امام خمینی بیانگر جنبشی هویتگرایانه در برابر امپریالیسم غربی و توسعه گرایانه اسلامی به سبک غربی در جهان اسلام بود (ولايتی، ۱۳۹۰، ص ۳۷) امام در مسیر اصلاحگری خود به نوعی مدل توسعه بومی- اسلامی می‌نگریست که اساس آن اسلام است و بر ظرفیت‌های فکری و موقعیتی جهان اسلام و کشورهای اسلامی استوار است.

نظریه سیاسی امام خمینی منحصر در قالب و شکل اسلامی مطرح می‌شد و همین امر جایگاه ویژه و ممتازی در جنبش اسلام گرایی در جهان اسلام به او می‌دهد و بسیاری از اندیشمندان غربی هم اعتقاد دارند امام خمینی تاثیر اساسی در جهان معاصر داشته است، برای نمونه اسپوزیتو^۱ امام خمینی را شخصیتی محوری در جهان اسلامی معاصر معرفی می‌کند (اسپوزیتو، ۱۹۹۰، ص ۱۲-۱۳)

برخی از مهمترین ویژگی‌های اسلام گرایی- اصولگرایی امام خمینی که نقش تعیین کننده در شکل‌گیری تمدن گرایی اسلامی در جهان عرب داشت عبارتند از:

جنبش هویتگرایانه و بازیابی هویت اصیل اسلامی
رویکرد استکبارستیزی

بومی گرایی و نفی الگو برداری از تمدن غربی در اصلاح گری و توسعه
اسقفار حاکمیت کامل اسلامی (عدم جدایی دین و دولت)
شیوه انقلابی در مبارزه و پی‌گیری اهداف
توده‌گرایی و تکیه بر مردم

نفی قوم گرایی و ملی و لائیسیسم (نظمی بور و عبدالملکی، ۱۳۹۶، ص ۱۰۰)
بدون شک در نظرگاه ایرانی به تمدن اسلامی؛ مدینه‌النبی به عنوان شروع تمدن و

1. Esposito.John L

مرحله‌ای از شکوفایی تمدن اسلامی پذیرفته است، تمدنی که علیرغم شکوفایی اولیه در تداوم دچار فراز و فرودهایی شد به مانند بسیاری از تمدن‌های گذشته تمدن اسلامی دچار مسائلی از جمله تفرقه، فساد، تبلی، طایفه‌گرایی، صوفیگری، خودباختگی فرهنگی، سلطه و نزاع‌های گروهی که عامل اصلی فروپاشی تمدن‌های بشری بوده است نیز شده است (نیازی و عشایری، ۱۳۹۵). اما قالب تکاملی آن در افق آینده همچنان زاینده و پویا است. و مدعیانی در قد و قواره خود در میان امت‌های دیگر یافته است. بخش بزرگی از این تمدن‌سازی مرهون اعتماد به نفسی است که روح تاریخی ایرانی و همچنین انقلاب اسلامی به ملت ایران داده است، مقام معظم رهبری در این باره می‌فرماید: آنچه که انقلاب به ما داده و توقع ما از خودمان است، این است که این {اعتماد به نفس} را روز به روز در خودمان تقویت کنیم؛ آن، اعتماد به نفس است. اعتماد به نفس ملی... (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۸۶/۲/۲۵)

تمدن اسلامی بر خلاف افول در کانون رشد اولیه خود(مدینه النبی)، در تداوم و ترکیب با هویت و تمدن ایرانی به شکوفایی و بالندگی خاصی دست یافت، روح آزادی خواهی، عدالت طلبی و آرمان‌گرایی ایرانی برای صدها سال تمدن اسلامی را در اوج شکوفایی قرار داد که شهید مطهری(رضی) در کتاب ارزشمند خدمات متقابل ایران و اسلام سیمای آن را تبیین و ترسیم کرده‌اند. با وقوع انقلاب اسلامی در ایران؛ ظرفیت‌های از پیوند دیرینه ایرانی و اسلامی در قرن جدید هویدا شد که نوید تمدن‌سازی در قواره بشری را به ارungan آورده است و این باور بوجود آمده است که "اکنون که نظام غرب و تمدن غرب بشدت از همه جوانب رو به افول نهاده است، جهان نیاز به یک الگوسازی منطقی و قابل اطمینان دارد تا انسان و جامعه را از ورطه سقوط نجات دهد"(اسفندیاری، ۱۳۹۱).

حوزه تمدن ایران زمین با آوازه امپراطوری‌های مقتدر شناخته می‌شود، تمدنی که در سیر تکامل آغوش خود را بر پیام الهی و انسانی دین اسلام گشود و از تلفیق دیانت و تمدن؛ فرائتی متكامل از پیام رهایی بخش اسلام ارائه کرد. اساس تمدن اسلامی به مفهوم جدید را باید در اندیشه و حرکت تمدن‌ساز امام خمینی(ره) و مقام معظم رهبری از متن گفتمان انقلابی اسلامی و نظام جمهوری اسلامی بازخوانی کرد؛ اندیشه و حرکتی که الگویی برای سایر ملل مسلمان و تمام آزادی خواهان جهان قرار گفت.

جامعه متعالی اسلامی و الگو

از نظر مقام معظم رهبری (مدظله) هدف انقلاب عبارت بود از ساختن یک ایرانی با این خصوصیات: مستقل، آزاد، برخوردار از شروت و امنیت، متدين و بهره‌مند از معنویت و اخلاق، پیش رو در مسابقه‌ی جامعه‌ی عظیم بشری در علم و بقیه‌ی دستاوردها، برخوردار از آزادی با همه‌ی معانی آزادی... هم آزادی معنوی، که آن رستگاری انسان و تعالی اخلاقی انسان و عروج معنوی انسان است، که هدف اعلی، این است. همه‌ی کارها مقدمه برای تکامل انسان و عروج انسانی است... (امام خامنه‌ای، بیانات در جمیع مردم شیراز، ۱۳۷۹/۲/۱۱)

به اعتقاد امام خامنه‌ای اولین آرمان انقلاب اسلامی عبارت است از تشکیل جامعه‌ای با ویژگی‌ها و مختصات اسلامی و نهایتاً تسری این ویژگی‌ها و خصوصیات به سایر جوامع اسلامی و حتی بشری. این هدف را اینگونه بیان می‌کند؛ "ما بحث آینده‌ی بلندمدت نظام اسلامی را می‌کنیم. شما در ذهستان چهل سال بعد را تصویر کنید... و بینید جمهوری اسلامی چه هویت درخشانی ایجاد کرده و چه خیمه‌ی عظیمی بر فراز فکر و ذهن بنی‌آدم در سرتاسر جهان زده است (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۶۸/۳/۲۲)

"مسئله فقط ایران هم نبود؛ ایران به عنوان یک الگو برای جوامع اسلامی در درجه‌ی اول، و همه‌ی جوامع بشری در درجه‌ی بعد، مورد نظر بود..." (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۸۷/۲/۱۴)

مقام معظم رهبری در احیای نقش تمدن سازی ایرانیان در پیوند با آرمان‌های جهانی تمدن اسلامی پنج مرحله از شکل‌گیری تمدن نوین اسلامی بر می‌شمارند، برای رسیدن به جامعه متعالی و الگو در افق تمدنی اسلامی - ایرانی چند مرحله و گام اساسی باید طی شود که عبارتند از:

مرحله مقدماتی					
مرحله نهایی	گام پنجم	گام چهارم	گام سوم	گام دوم	گام اول
ایجاد دنیای اسلامی	ایجاد کشور اسلامی	ایجاد دولت اسلامی	ایجاد نظام اسلامی	ایجاد انقلاب اسلامی	
الگو و اسوه بودن برای مسلمانان عالم	مرحله تلاو و تشعشع نظام اسلامی	تشکیل مشی و روش دولتمردان اسلامی به گونه‌ای اسلامی	ایجاد هندسه عمومی جامعه	دگرگونی بنیادین و ساقط کردن نظام طاغوت	

(برگرفته از بیانات امام خامنه‌ای در تاریخ ۱۳۸۰/۹/۲۱ و ۱۳۷۹/۹/۱۲ و ۱۳۷۹/۷/۲۴)

تشکیل تمدن بزرگ اسلامی، آخرین و مرحله نهایی از مراحل پنجمگانه ارائه الگوی تکامل بیدار سلامی است، یعنی سازوکارهای لازم برای ایجاد دنیای اسلام و امت اسلامی با ظهور منجی کل و حاکمیت امام معصوم(ع)" (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۰/۷/۲۴). این مرحله از ساخت تمدن اسلامی آنقدر مهم است که مقام معظم رهبری در تحلیل شرایط بیداری اسلامی در مصر به گروههای انقلابگر سه توصیه می‌کند:

۱. لزوم نظام‌سازی: "نظام‌سازی کار بزرگ و اصلی شما است. این کاری پیچیده و دشوار است. نگذارید الگوهای لائیک یا لیبرالیسم غربی، یا ناسیونالیسم افراطی، یا گرایش‌های چپ مارکسیستی، خود را بر شما تحمیل کند" (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۰/۶/۲۶)

۲. ماهیت نظام جایگزین: "یقیناً دست‌های استکبار و عوامل استکبار سعی می‌کند حالاً که نظام وابسته ساقط شد، شاید بتوانند یک نظامی را سرکار بیاورند که باز وابستگی اش به غرب محفوظ باشد؛ یک نظامی بر سرکار باید که وابسته‌ی به غرب باشد؛ ... عده‌ای هم به دنبال ایجاد یک نظام اسلامی هستند. البته تفسیرها و تعبیرها از نظام اسلامی مختلف است. بنابراین کشمکش‌هایی در این زمینه‌ها وجود دارد؛ تلاش برای ایجاد نظام جایگزین" (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۰/۷/۲۴).

۳. الگوپردازی از تجربه جمهوری اسلامی: "به طور طبیعی یکی از عواملی که می‌تواند در این عرصه‌ی کشاکش و تصمیم‌گیری و اثرگذار برای آینده، اثر بگذارد؛ نظام جمهوری اسلامی ایران، ... است." (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۰/۷/۲۴) این نقش آفرینی با دو راهبرد اساسی امکان پذیر می‌شود که عبارت است از:

۱. راهبرد تداوم بیداری اسلامی تمدن‌ساز در جهان اسلام:

یکی از مهمترین راهبردهای تمدن‌ساز درجهان اسلام؛ تداوم گفتمان بیداری اسلامی است که مرحله مقدماتی و رستاخیز آن با انقلاب اسلامی در ایران به ثمر نشست و نظام اسلامی به عنوان قطب بیداری اسلامی، آزادی خواهی، ظلم ستیزی و پناهگاه محرومین جهان شناخته شده و نقش الگو و حامی را دارد. امام در گفتمان خود الگوی موفق ایران را به عنوان یک تکیه گاه برای نهضت بیداری اسلامی و همچنین گروههای بیداری اسلامی معروفی می‌کند و می‌فرماید: "ما اعلام می‌کنیم که جمهوری اسلامی ایران برای همیشه حامی و پناهگاه مسلمانان آزاده جهان است، و کشور ایران به عنوان یک دژ نظامی و

آسیب ناپذیر نیاز سربازان اسلام را تاءمین و آنان را به مبانی عقیدتی و تربیتی اسلام و همچنین به اصول و روش‌های مبارزه علیه نظام‌های کفر و شرک آشنا می‌سازد (امام خمینی، ۱۳۶۷/۳/۱۷)

بر اساس تحقیق نظامی پور و عبدالملکی (۱۳۹۶) این نقش‌آفرینی در بستر گفتمان بسیج انقلاب اسلامی و الگوی بسیج در حفظ و تداوم بیداری اسلامی با راهبردهای ششگانه ممکن می‌شود، نتایج این بررسی نشان داد اولویت در نقش‌آفرینی الگوی بسیج بیداری اسلامی با محوریت انقلاب اسلامی در فرایندهای راهبردی بیداری اسلامی عبارتند از:

دستیابی به اهداف راهبردی حفظ و تداوم بیداری اسلامی با میانگین رتبه ۴,۱۷

دستیابی به اقدامات راهبردی حفظ و تداوم بیداری اسلامی با میانگین رتبه ۳,۹۵

دستیابی به راهبردهای کلان حفظ و تداوم بیداری اسلامی با میانگین رتبه ۳,۶۶

دستیابی به الزامات راهبردی حفظ و تداوم بیداری اسلامی با میانگین رتبه ۳,۳۴

دستیابی به اصول و ارزش‌های راهبردی حفظ و تداوم بیداری اسلامی با میانگین رتبه ۳,۰۷

دستیابی به برنامه‌های راهبردی حفظ و تداوم بیداری اسلامی با میانگین رتبه ۲,۸۲.

(نظامی پور و عبدالملکی، ۱۳۹۶، ص ۳۳۱)

۲. راهبرد نهادسازی انقلابی و مدیریت تحول انقلابی

قطعاً هر انقلابی به این علت که تغییرات بنیادین و دگرگونی‌های اساسی را رقم می‌زند، نظم نوینی را جایگرین دیسیپلین قدیم می‌کند، نظم نوین نیازمند ایجاد و رشد نهادهای است که مسیر تحقق اهداف و پاسخگویی به نیازها را هموار نمایند. بنابراین بعد از هر انقلابی نظام سازی، رونق نهادی و یا تحول اساسی درنهادهای موجود یک امر ضروری است. نظام‌سازی یکی از مهمترین تجربه انقلاب اسلامی در ایران ایجاد نهادهای انقلابی برای هدایت و کنترل انرژی آزاد شده ناشی از انقلاب بود "در مقوله‌ی نظامی،... نهاد نوپا و تازه‌ای از خود انقلاب روئید و آن، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بود؛... اینها هنرهای انقلاب است که امام بزرگوار ما مظهر اعمال این هنرها و فهم دقیق از نیاز جامعه و نیاز آینده بود و این را با قدرت، با قاطعیت و با پیگیری انجام داد" (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۹۰/۷/۲۴)

مشخصه اصلی این نهادهای انقلابی را باید مردمی بودن و فراگیر بودنشان در بین همه

مردم جامعه دانست. این مردمی بودن را دردو سطح می‌توان بررسی نمود؛ نخست، گسترده‌گی عینی این نهادها به لحاظ منابع انسانی و نیز به لحاظ ارائه خدمات به همه مردم است. یعنی اینکه این نهادها در درجه اول از توده‌ها و آحاد مردم تشکیل می‌شود. خصیصه‌ای که مثال اتم و اکملش را در بسیج مستضعفین و یا جهاد سازندگی در ابتدای انقلاب می‌توان مشاهده نمود. اما دومین ویژگی این است که این گسترده‌گی سطح پنهانی نیز دارد و آن "عضویت هویتی" آحاد مردم در اینگونه نهادها است. نوعی احساس تعلق و تعهد نسبت به ارزش‌هایی که آن نهاد به آن متنسب است و نیز نوعی احترام نوعاً با رشك نسبت به کسانی که به آن مجموعه تعلق حقوقی دارند.

طبق تحلیل لایه‌ای علت‌ها دفاع ایران از مردم سوریه در مقابل مزدوران داعش درجنگ‌های داخلی سوریه به عنوان یک رفتار آشکار^۱ و مشاهده شده از حضور و نفوذ تمدنی؛ یک مؤلفه‌ی تمدن‌ساز است که ریشه در لایه‌های زیرین؛ یعنی نهاد و سازمان انقلابی و رزمی بنام سپاه دارد که بر نوعی جهان‌بینی و جهان‌نگری اسلامی استوار است که دفاع از مظلوم را به عنوان یک وظیفه شرعی و دینی بر مominین این حوزه واجب می‌کند و بی تفاوتی را تقبیح و منع کرده است. در لایه زیرین این نوع نگرش دینی و شریعت اسطوره‌ها و استعاره‌های تاریخی و کهن در باب ظلم‌ستیزی و دوری از پلیدی به عنوان پیش فرض‌های بنیادی نگاه کنشگران را به انسان و جهان و پریزی سازمان‌ها و نهادهای نیک نهاد و مقوم رفتارهای حمایتگرانه هدایت کرده است.

مهمترین ویژگی این تمدن‌نوین در قواره ایرانی - اسلامی ترکیب "حسب ولا و حُب ولا" است یعنی جایی که ابعاد مادی و سخت افزاری تمدن در همگرایی با ابعاد معنوی و نرم افزاری به سرنوشت انسان و جهان به صورت همزمان بکار گرفته می‌شود.

حسب ولا عبارت است از: وطن دوستی، دفاع و حفظ سرزمین به عنوان کالبد تمدن اسلامی و فراهم کننده منابع سخت افزاری و کالبدی تمدن.

حُب ولا: دوستی اهل بیت رسول الله(ص) و معصومین(ع) به عنوان ولی و قیم امت اسلامی، به عنوان کانون نرم افزاری تمدن اسلامی، ویژگی اختصاصی که در بیان‌های

۱. litany

فکری مراجع شیعی وجود دارد در انقلاب ایران در قالب سیاسی ظهور کرد و در اثر تشعثات انقلاب در منطقه و جهان در حال باروری است. برخی از مهمترین ویژگی‌های این تحول عبارتند از:

۱. تکامل و ترقی اندیشه دینی از رویکرد سلبی صرف به رویکرد ایجابی و تاسیس نظام.
۲. نظریه ولایت فقیه به عنوان رکن اصلی حاکمیت دینی و نظام سیاسی اسلام.
۳. نهادسازی و با بر جسته سازی عدم جدایی دین از سیاست در مدیریت جامعه.
۴. اصالت مردمی و شکل‌گیری تشکل‌های مردمی با تأکید بر مفاهیم اساسی نظام اجتماعی، آزادی، استقلال، عدالت و حاکمیت مردمی.
۵. تأکید بر آزادی، روحیه انقلابی و آرمان‌گرایانه «هر کس می‌باید فکر و بیان و قلمش آزاد باشد و تنها در چنین صورتی است که انقلاب اسلامی ما، راه صحیح پیروزی را ادامه خواهد داد.» (مطهری، ۱۳۸۱، ص ۶۳)
۶. الگوگیری از بنیان‌های نهضت‌های دینی و شیعی عاشورایی و آرمان ظهور مهدی (عج).
۷. ارائه الگویی عملی و کاربردی از مکتب انسان‌ساز اسلام برای جامعه بشری در مقابل تفکر لیبرال و سایر مکاتب غیر الهی.
۸. زمینه‌سازی برای تحقق آرمان‌شهر مهدوی و ظهور امام معصوم (ع) و رهایی بشریت از اسارت جهل و نادانی.

نتیجه‌گیری

در تمدن‌ها اصل اول، اصل خواست حیات است که این اصل را گاهی به حب ذات، صیانت ذات، تکاپو در راه حراست از حیات و یا خودخواهی مثبت تعییر می‌کنند. انسان‌ها به جهت برخورداری از عقل و وجودان و استعدادهای گوناگونی که دارند می‌توانند جهت‌دهی خاصی به این حب ذات یا خواست حیاتشان بدهنند؛ یعنی حیات خود را در مسیر خاصی به حرکت درآورند. در یک تمدن ایده‌آل خواست انسان‌ها درجهت تحقق حیات معقول است (نصری، ۱۳۹۴).

یکی از مهمترین جهت‌گیری‌های عقلانی ساخت تمدن، رعایت تعادل در حالات گوناگون انسان و جامعه است. و این امر در گروه پاسخگویی به تمام نیازهای مادی و معنوی انسان به عنوان یک امانت الهی است و این امانت الهی به وارشان زمین می‌رسد و

وارثان زمین همان خلیفه الله و به عبارت بهتر بقیه الله است. تمدن نوین با این توان ظهور می کند که امانت الهی را به صورت تمام و کمال در اختیار بشر مشتاق رستگاری قرار بدهد. بر اساس چرخه تمدن سازی در افق بیداری اسلامی در دیدگاه مقام معظم رهبری "تمدن اسلامی به صورت کامل در دوران ظهور حضرت بقیه الله - ارواحنا فداه - است در دوران ظهور، تمدن حقیقی اسلامی و دنیای حقیقی اسلامی به وجود خواهد آمد (آیت الله خامنه‌ای، ۱۳۷۹/۷/۱۴) چرخه تمدن سازی از منظر مقام معظم رهبری را می توان در مدل زیر بازگو کرد:

به اعتقاد بسیاری از اندیشمندان مسلمان در داغی بازار تمدن و ژست‌های مدرنیسم و فرامدرنیته بازگشت به اسلام راستین، یعنی بازگشت به خدا، بازگشت به پیامبر، بازگشت به خویشن، عدالت و دادگری و عدالت اجتماعی (به مثابه تناسب، شایستگی، انصاف و برابری فرصت‌ها، مساوات و به مثابه استحقاق‌ها و شایستگی‌ها) و اتحاد و یکپارچگی از سازوکار مهم پایایی تمدن‌هاست (مطهری، ۱۳۸۴). این امکان زمانی قطعی می‌شود که گذار تمدنی صورت بگیرد، گذار تمدنی بر اساس نظریه توماس کوهن و قاعده جابجایی پارادایم‌ها زمانی اتفاق می‌افتد که تمدن کنونی و پارادایم معرفتی آن توان پاسخگویی به اعوجاج‌های پیرامون پارادایم غالب را ندارد. به عبارت دیگر سئوالات و درخواست‌های تمدنی در وضعیت کنونی بدون پاسخ می‌ماند و تلاش برای پاسخگویی‌ها ممکن است در درجه اول امکان را ذیل یک پارادایم جدید فراهم نماید. قطعاً پارادایم جدید سه ویژگی پارادایم‌ها یعنی؛ مسئله شناسی، روش شناسی و راه حل‌های خاص خود را دارد؛

لذا با این نگاه به پاردایم‌های تمدن‌ساز دو سئوال مطرح است: ۱. آیا نگاه سنتی به اسلام می‌توان به سئوالات و درخواست‌های تمدنی پاسخ بدهد؟

۲. آیا تمدن غربی با نگاه انسان محور و جهان‌نگری مادی می‌تواند به سئوالات و خواست‌های تمدنی نسل بشر پاسخ بدهد؟

با توجه به اینکه پاسخ به این سئوالات حتی با کمترین تمرکز و تأمل منفی است، باید به فکر راه چاره‌ای بود. نظریه گذار تمدنی بر این پیش‌فرض استوار است که هردو نوع تمدن تجربه شده (مدرنیسم غربی و سنتگرایی) در پاسخ به نیاز تکاملی انسان و تحولات زمان ناتوان بوده‌اند و باید از آن گذر کرد. این گذر نیازمند رویکرد تمدنی نوین است که در قالب اسلامی - انقلابی و سیاسی امکان پاسخ‌گویی دارد. پیوند شریعت و سیاست، دین و حاکمیت به عنوان پاردایم جدید باید به این اعوجاج‌ها پاسخ بدهد. هرچند تجربه انقلاب اسلامی نیز با علت برخی آفت‌های درونی، فشار نیروهای مزاحم بیرونی از ارائه ظرفیت و توان لازم بازمانده است. اما تمدن اسلامی، تمدنی مبتنی بر ایمان است بر اساس توصیف امام علی (ع) از پایه‌های چهارگانه ایمان، که عبارت است از "صبر، یقین، عدل و جهاد" و اتکاء بر آن باعث ماندگاری و شکوفایی تمدن و اجتماعات انسانی می‌شود.

نگاه متعادل به مسئله مادیات و معنویات / دنیا و آخرت

یکی از مهمترین عرصه‌های واکنش‌های عجلانه در نظام‌ها و تشکل‌های انقلابی و دینی؛ مسئله نفی و یا گرایش افراط گرایانه به مادیات و معنویت است. مقام معظم رهبری در اهمیت پرداختن به این موضوع می‌فرماید: «یک توهمند خطرناکی در ذهن‌ها وجود داشت، تزریق شده بود، آن عبارت بود از توهمند تقابل و تضاد میان عقلانی زیستن و توسعه یافتنگی از یک طرف، و معنوی زیستن و اخلاقی زیستن از طرفی دیگر... جمهوری اسلامی و حاکمیت دین و اسلام این توهمند را ابطال کرده. ما می‌خواهیم و می‌توانیم هم عقلانی و منطقی و علمی و پیشرفته زندگی کنیم، هم در عین حال متمسک به ارزش‌های اخلاقی خودمان و پاییند به ایمان دینی خودمان و عامل به فرائض و لوازم زندگی مذهبی خودمان باقی بمانیم؛ ... (آیت الله خامنه‌ای، ۸۹/۱۰۹). یکی از پیش‌فرض‌های تمدن‌سازی در نگاه اسلامی این است که بتواند بین زیست مادی و زیست معنوی تعادلی منطقی برقرار نماید (آیت الله خامنه‌ای، ۸۹/۰۴/۲۴).

نظریه گفتمان تمدنی با رویکرد رجوع به لایه‌های زیرین تمدن نوین در قواره ایرانی -

اسلامی ترکیب "خُب ولا و خُب ولا" است یعنی جایی که ابعاد مادی و سخت افزاری تمدن در همگرایی با ابعاد معنوی و نرم افزاری به سرنوشت انسان و جهان به صورت همزمان بکار گرفته می‌شود.

لذا مطابق نظریه تحلیل لایه‌ای علتها هر نوع وجوده آشکار و نماد تمدنی که در نگاه نظاره‌گر خارجی به عنوان نمادی از تمدن ایرانی - اسلامی مشاهده می‌شود باید بتواند حمل بر یکی از وجوده زیرساختی و پنهان تمدن (نهادها، جهان‌بینی، پیش‌فرضها) بنا دادن و... در لایه‌های زیرین تمدن باشد. عکس آن نیز صادق است و هرگونه وجوده آشکار نامتعادل دلیلی بر اختلاط‌های تمدنی است و می‌تواند خطری برای افول و یا جابجایی تمدن باشد.

رهایی از اختلاط‌های تمدنی و قدم نهادن در مسیر تمدن‌سازی مستلزم تمرکز و تاکید بر برخی راهکارهای تمدنی با رویکرد ایرانی - اسلامی است. در واقع می‌توان گفت تمدن قامت یافته بر بنیاد تفکر الهی و اسلامی و ساخت‌یابی ایرانی در قاموس ایران زمین در تداوم این مسیر تاریخی:

۱. نیازمند نظام نظری و معرفتی تبیین‌گر و مفهوم ساز در مقام و مرحله تمدن‌سازی است.
۲. نیازمند ساخت نهادی و تشکل‌های هنجارساز در مقام و مرحله تمدن پروری است.
۳. نیازمند نظام کنترلی نظم‌ساز در مقام و مرحله تمدن‌داری یا تمدن‌یاری است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جمع علوم انسانی

منابع

۱. قرآن کریم، ترجمه، مکارم شیرازی، قم، انتشارات اسلامی.
۲. امام خامنه‌ای، سید علی، پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری، آرشیو بیانات.
۳. امام خمینی(ره)، «دیگاه‌های فرهنگی»، تهران، موسسه نشر و تحقیقات ذکر.
۴. امام خمینی(ره)، روح الله، صحیفه نور، تهران مرکز نشر آثار امام خمینی.
۵. آقاخانی، محمدحسین (۱۳۹۳)، علل فروپاشی تمدن‌ها از دیگاه قرآن.
۶. احمدی، ظهیر (۱۳۹۲)، علل انحطاط تمدن‌ها از منظر قرآن کریم.
۷. احمدی، حمید (۱۳۹۰)، جامعه شناسی سیاسی جنبش‌های اسلامی، تهران، انتشارات دانشگاه امام صادق.

۸. اسفندیاری، محمد (۱۳۹۱)، مؤلفه‌های تمدن‌سازی اسلامی ایرانی با تأکید بر نظام اندیشه رهبری جمهوری اسلامی ایران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی.
۹. اطهری مریان، حسین (۱۳۷۶)، کالبدشکافی اتحاط و زوال سیاسی از دیدگاه ابن خلدون و ماقیاولی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۱۰. بابی سعید، (۱۳۷۹) هرایا بنیادین، اروپا محوری و ظهور اسلام گرایی، ترجمه غلامرضا جمشیدی‌ها و موسی عنبری، تهران، وزارت امور خارجه.
۱۱. تقوی، فریبا (۱۳۹۲)، علل شکوفایی و اخص‌حالات تمدن اسلامی انسان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم تهران.
۱۲. جبار بارزی، شایسته (۱۳۹۳)، عزت و ذلت از منظر آیات و روایات، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
۱۳. جعفری سروچهانی، مریم (۱۳۹۴)، علل سقوط حکومت صفویان و مغولان کبیر هند، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه زنجان.
۱۴. خامنه‌ای، سید محمد (۱۳۹۶)، متن مصاحبه در ویژنامه فلسفه اسلامی و تمدن نوین اسلامی، تهران، انتشارات مرکز مطالعات راهبردی ناجا.
۱۵. خسرو پناه، (۱۳۹۶)، متن مصاحبه در ویژنامه فلسفه اسلامی و تمدن نوین اسلامی، تهران، انتشارات مرکز راهبردی ناجا.
۱۶. خورشیدی چنرق، محمد (۱۳۸۹)، بررسی عوامل اقتدار و اتحاط مسلمین از دیدگاه نهج‌البلاغه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه گیلان.
۱۷. دورانت، ویل (۱۳۷۸)، تاریخ تمدن، ترجمه احمد آرام تهران، چاپ سیتا.
۱۸. دولتی، علی (۱۳۹۳)، اخلاقی زمامداری پیامبر (ص) در برخورد با مخالفین، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور تهران، دانشکده الهیات.
۱۹. دهخدا، علی‌اکبر (۱۳۴۱)، لغت‌نامه فارسی دهخدا، تهران، چاپخانه دانشگاه تهران
۲۰. ذوق‌قاری، حسین، (۱۳۹۶)، نظام و امنیت در تراز تمدن نوین اسلامی، فصلنامه مطالعات راهبردی ناجا، شماره ۶، تهران، مرکز مطالعات راهبردی ناجا.
۲۱. رحمانی، جبار و جعفر آقایی، محمدرضا (۱۳۹۰)، ویژگی‌های بنیادین شکوفایی تمدن اسلامی، فصلنامه راهبرد فرهنگ، شماره چهاردهم و پانزدهم.
۲۲. رجایی، فرهنگ (۱۳۸۰)، پدیده جهانی شدن، وضعیت بشری و تمدن اطلاعاتی، ترجمه عبدالحسین آذرنگ، تهران، آگاه.
۲۳. زینالی، یحیی (۱۳۸۹)، امام خمینی و احیای تمدن اسلامی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه باقرالعلوم علیه السلام - دانشکده الهیات و معارف اسلامی.
۲۴. سعادتمد، رسول (۱۳۸۶)، فرهنگ خودسازی و خدمت رسانی از دیدگاه امام خمینی قاسم سره، تهران، نسیم.

۲۵. عباسپور، کبری (۱۳۹۰)، شناخته های جوامع نکوهیه در نهج البلاعه، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم حدیث.
۲۶. عمید، حسن (۱۳۷۶)، فرهنگ فارسی عمیا، تهران، موسسه انتشارات امیرکبیر
۲۷. قانع، احمدعلی (۱۳۸۸)، علل انحطاط تمدن ها از دیدگاه قرآن کریم
۲۸. کامرانیان، عباسعلی (۱۳۸۷)، جنگ نرم، بررسی توطیه شیاطین علیه امت اسلامی، قم، انتشارات نور قرآن.
۲۹. کرمانی، طوبی، (۱۳۹۶)، نظم و امنیت در تراز تمدن نوین اسلامی، فصلنامه مطالعات راهبردی ناجا، شماره ۶، تهران، مرکز مطالعات راهبردی ناجا.
۳۰. محمدی، مهدی، (۱۳۹۰)، تأثیر ظلم بر فروپاشی جوامع از دیدگاه سنت های تاریخی قرآن، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه باقرالعلوم علیه السلام، دانشکده حقوق و علوم سیاسی.
۳۱. مددی، سیده لیلا (۱۳۹۱)، علل فروپاشی تمدن ها از دیدگاه امام علی (ع)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
۳۲. مطهری، علی (۱۳۸۴)، بررسی علل پیشرفت و انحطاط مسلمانان با توجه به آیات قرآن، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه جامعه المصطفی العالمیه.
۳۳. میرزا، عبدالهاشم (۱۳۸۹)، عوامل انحطاط و سقوط جوامع از دیدگاه قرآن با اشاره به اندیشه های امام خمینی (ره)، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه جامعه المصطفی العالمیه، دانشکده الهیات و معارف اسلامی.
۳۴. میکل، آندره (۱۳۸۱)، اسلام و تمدن اسلامی، ترجمه حسن فروغی، تهران، سمعت
۳۵. نصری، عبدالله (۱۳۹۴)، نظریه تمدن انسان محور، عصر اندیشه، شماره ۸
۳۶. نظامی پور، قادر و هادی عبدالملکی (۱۳۹۶) طراحی الگوی راهبردی گفتمان بسیج در حفظ و تداوم بیداری اسلامی، رساله دکتری، تهران دانشگاه عالی دفاع ملی، دانشده مدیریت راهبردی.
۳۷. نیازی، محسن و عشايري، طها (۱۳۹۵)، چرا بی عقب ماندگی و زوال علم مسلمین از نگاه متفکران و جامعه شناسان، پنجمین اجلاس الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت، الگوی پایه پیشرفت.
۳۸. ولایتی، علی اکبر (۱۳۹۰) بیداری اسلامی، تهران، انتشارات مرکز اجلاس بین المللی بیداری اسلامی.
۳۹. یوسفی، هدایت (۱۳۸۵)، «ردیه های عقب ماندگی مسلمانان در اندیشه امام خمینی»، قم، مرکز پژوهش های اسلامی صدا و سیما.

۴۰- John L.Esposito,(۱۹۹۰)The Iranian Revolution: its Global Impact,Miami.Florida Internatonal University,Press.